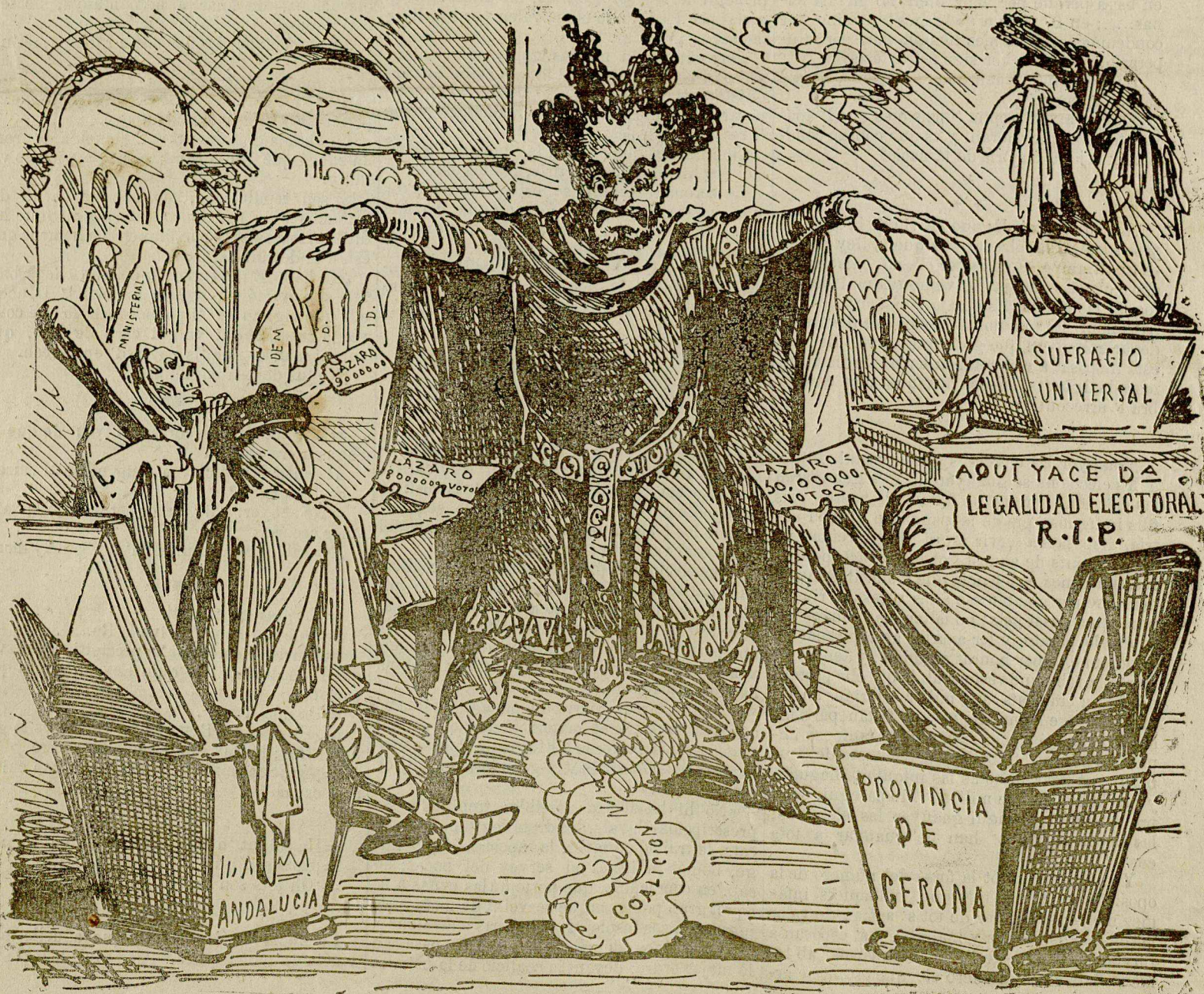

LA CAMPANA DE GRACIA.

ROBERTO IL DIAVOLO.

¡¡ Pobres Lazaros !!

RESURRECCIONS.

Bé se n' havian fet d' eleccions y eleccions d' ensá que Espanya es Espanya; pero com las que acabem de passar cap se n' havian vistas que poguessen igualarlas.

¿Quant s' havia vist que l' Espanya fos calamarsa ó fronterisa?

¿Quant s' havia vist que 'l nostre pais se declarés en favor d' una porció homeopática de un partit desacreditat, mes nano que un globulillo y mes desautorisat que qualsevol arcalde de real ordre?

May ordre.

Y es que are per ser govern no es necessari tenir coneixements, mèrits ni ciencia, ni facultats. Avuy dia basta ab ser tant atrevit com lo pillet que roba un relotje al mitj de la Rambla y á la plena llum del sol, y saber l' escamoteig com l' Hermann, en Macallister y en Canonje.

¡Qui 'u havia de dir! Totas las classes tronan contra l' actual govern. Los nobles perque no restableix los drets feudals; los capellans perque no cobran; los conservadors perque encara 's toca l' himno de Riego; los liberals perque ha renegat de las doctrinas y ha deixatsols la forma ab la major hipocresia; los capitalistas perque no inspira confiança á ningú; los propietaris perque cobra cada contribució que 'ls balda, y deixa de fer cada millora, que n' hi ha per desesperarsi; los demócratas perque fa única burla de la ley; los republicans perque es lo porrista de un trono ocupat per un estranger; los internacionalistas perque deté la emancipació del proletariat; los que treballan perque treballan sols pèl dimoni; los que están en baga perque per mor d'ell no hi ha feinas...; en fi, tothom no té mes boca sino per condemnarlo, no té mes llengua sino per vituperarlo, no té mes cor sino per detestarlo.

Y no obstant, venen unas eleccions, y alcansa majoria.

¿Que es aixó? ¿Somia 'l pais ó es que l' apoyan tots los que cobran, y 'ls que cobran constitueixen ja la majoria de la nació?

*

**

No; no es aixó. Es que ell viu de la mentida y se sosté en la falsedat. Es que la ley per ell es una trampa. Es que per ell no existeix la decencia. Es que ja la vergonya no l' hi enrogeix las galtas. Es que ja l' Espanya es son patrimoni. Es que no hi ha mes que devorar y donar galtada al que gosi queixarse. Es que está disposat á embrutar la terra que ha sigut morada de tants héroes, fins que una escombra l' arreconi.

**

¡Guanyar las eleccions á tota costa! digué. Y las eleccions se guanyaren. Y 's guanyaren las eleccions perque no faltan en nostre país fills indignes, que de la panxa 'n diuhen patria, disposats á servir á qui 'ls engreixa; no faltan agents de aquest govern, *bermats* pescaires, sense mes conciencia que l' auvell d'aquest nom que per mantenirse á las voras del riu espera que passi peix; no faltan may pinxos per cobrar lo barato, y fer apartar ab repugnancia á tothom que per honrat se tinga, y tenir sols pegar la roba que vesteix ab la qu' ells portan; no faltan empleats que millor estarian en un presidi que en una oficina; no faltan partidas de la porra, ni amenassas, ni falta tampoch impunitat per qui treballant per compte del govern, pot tirar de totas las iniquitats hagudas y per haber, la que millor l' hi aparegui, sempre que ab ella pugui guanyar las eleccions, las eleccions que s' han de guanyar á tota costa!

Y si á pesar de tot la forsa del número de la oposició pot encara mes que tots aquets ínfames medís; si á pesar de tot s' arman de valor los ciutadans dignes y honrats, y s' esposan á lluytar en batalla desigual, á desarmar ab las mans fiats en lo número als que ostentan ar-

mas mes temibles que ametralladoras y canons Krupp, no faltan al govern medís per aixecarse vencedor de allá hont vensut jeya, no l' hi faltan sifons comunicadors de la vida.

¿No sabeu que son aquestos sifons? Uns aparatos iguals que ab lo mateix nom emplean los tintorers y altres tractants de liquits pera traslladarlos de un lloch á l' altre, sense tocarlos.

Solsament que 'l govern los emplea en la traslació de la vida de un cos viu á un cos mort.

**

Venen los escrutinis generals. Tothom té la seguritat de que las oposicions han triunfat de tot y á pesar de tot. Los escrutinis parcials los hi donan una inmensa majoria. Tota falsificació fora inútil perque seria massa coneguda. Ningú conta ab lo desvergonyiment dels governants, ningú conta ab los sifons comunicadors de la vida.

Pero los sifons existeixen: existeix pera usarlos prou despreocupació, y davant de un jutje, de un membre d' aquest poder independent y digne, l' operació 's practicá. Lo síf 's coloca y poch moments després los candidats d' oposició vencedors 's van esllanguint; los del govern vensuts comensan á bellugarse; tots dos sospiran: l' un ab pena, l' altre ab goig; y ab menos de un quart d' hora lo que era viu queda mort, y 'l qué era mort ressucita. Lo govern canta *aleluya*. Lo Llatzer s' aixeca, *glorios, alegre y triunfant*, com diu la Passió... y... ¡viva 'l sufragi universal!

**

¡Lo sufragi universal!

Bén mirat no hi ha tals Llatzers, ni hi há tals morts.

Los assassinats pèl govern viuen pèl poble. Als pèl govern ressucitats, millor los hi fora que dormissen.

Aquí l' únich mort y bén mort es lo gran principi del *sufragi universal*, mistificat, envenenat per los que de ell se valen per legalisar las sévas infamias.

Pero entenguin nostres governants, entenguin en Sagasta, entenguin tota la cáfila de perduts que 'l voltan y 'l segueixen, que també nosaltres tenim un sífon per resucitarlo y que 'l ressucitarém pesi á qui pesi.

No hi fá res que passém la semana de Passió: res hi valen los martiris, res los assots.

La corona d' espinas se tornarà corona d' or y lo ceptre de canya un faet ab que 'l poble netejará l' Espanya dels sayons que avuy l' hi arrancan la sanch de las venas.

Y darrera d' aquesta semana de Passió vindrá la Pascua de Resurrecció, lo dia de la justicia, lo dia de la llibertat, lo dia de la República Federal.

BATALLADAS.

Los escándols que s' han comés en Andalucía han sigut cosa may vista ni sentida. De una protesta firmada pe 'l comité de la coalició de aquella provincia n' extractem lo següent perque los lectores vagin formant concepte del modo com van las cosas d' Espanya:

«Los electors representants de la coalició nacional se dirigeixen á vosaltres, ple lo pit d' indignació y vermell lo rostre de vergonya, al veurer la nostra estimada patria presa de una partida de lladres polítichs qu' escarneixen la moral, trepitjan la ley y tacan la nobla bandera espanyola.»

«... declarém guerra á mort á una situació que avergonyiria al mateix Bizancio, jutjant que la tiranía de Neron ó'l terror de Robespierre tenen rasgos de virilitat y grandesa en mitj de sos horrors...»

«No hi ha lluyta possible: trepitjadas las prescripcions legals, los drets legítims conculcats, la traició en favor, la apostassia en auge, homes indignes al servey del poder; no cap, en conciencia, que portém á las urnas á n' aquest gran poble perque serveixi de mofa y de juguina á sos insolents y cobarts enemichs.»

«Retireuvos, donchs, á las vostras casas ab lo major ordre: devant la coalició de la baixesa

la coalició del despreci. No tindrán ni 'ls nostres vots ni la nostra sanch. Escupiu y aneu-se 'n.

◆◆◆

Lo govern assegura ab la major formalitat que l' ordre regna en tota Espanya.

Lo governador de Girona diu que en la provincia qu' está baix las sevas garras hi ha insurrecció carlista. Y 'l govern tant serio: la tranquilitat inalterable.

En las provincias de Barcelona y Lleida s' han aixecat algunas partidas carlistas. L' ordre, per xo, segons lo govern, segueix inalterable.

En Sabadell, á consecuencia de una broma asquerosa, indigna y propia de gent mal educada, portada á cap pe 'ls sagastins, hi ha efervescencia entre 'l poble; hi ha efervescencia en Arenys, á causa de la trampa del escrutini. L' ordre regna en tota Espanya, lo govern ho assegura formalment.

En las Borjas (Lleida), s' altera l' ordre á causa de las arbitrietats que ab motiu del escrutini fan los sagastins; lo governador hi acut per restablir l' ordre fent unas quantas arbitrietats mes. Y 'l govern afirma qu' Espanya está tranquila.

En Agreda (Soria) lo poble assalta la casa popular y, no volent consentir abusos, s' apodera de las actas electorals y las fa á trossos. L' ordre continua assegurat.

A Orense 'l poble, indignat, apedrega la casa del diputat *Lázaro* y fins un grupo fereix al germá del governador civil que l' acompanya. Y torném á repetirho: l' ordre assegurat, inalterable.

Si aixó es ordre, ¿que succhirá 'l dia que las castanyas vagin de veras?

◆◆◆

¡Alerta, alerta, alerta!

Algú os parlará de anar á las armas, de sublevacions, de anar á la montanya, de fer barricadas.

No 'us deixeu agafar en la ratera que 'us paran.

Un moviment en aquestas circunstancias no pot ser sino obra del govern, ó fill de la inexperiencia y de la impremeditació.

La vianda crua no val res: deixeu-la courer. Ja sabeu que diu lo refrá: á poch á poch se va lluny.

Si sou republicans, als que 'us parlin de trabuchs y de fusells contesteu loshi: ¿que ha dit la Assamblea? ¿Que diuhen los homens qu' estan al devant del partit?

¿No han dit res en sentit bélich? ¿Reproban tota sublevació en aquets moments? Donchs ells que vigilan pe 'l poble saben lo que convé: ¡a casa! Y qui vulgui carn de canó, qui vulgui mansos que 'ls llogui d' encárrech.

¡No 'us deixeu engallinar!

◆◆◆

=L' altre dia va correr la veu de que 'n Sagasta era mort.

Al sentir la noticia 'm vaig posar á riurer.

=¡D' alegría?

=No senyor: vaig riurer perque no la vaig voler creurer.

¿No sab que diuhen? ¡Mal' herba may mort!

◆◆◆

=¡Lo Rey ha caigut!

¿=Que diu home? ¡Viva la Re...

=Aturis, home; no 's precipiti. ¿Que vol que l' encausin? ¿De quin Rey 's pensa que parlo?

=De don Am....

=¿Ho veu? Lo Rey que ha caigut es lo general Rey; lo Rey ministre de la guerra.

=¡Ah! Sent aixís tant me las estimo cuitas com cruas.

◆◆◆

=Ha caigut 'n Rey y ha pujat en Zabala.

=¡Tots son uns!

=¡Oh tots son uns! ¡Tots son ceros!

◆◆◆

La *Lucha* de Girona diu que aquella provincia es monárquica. ¿Que diu, home? ¿Vo!

callar? ¿D' ahont ho ha tret? ¡Ah! ja hi caich: li deu haber dit lo senyor governador.

Vaja, senyora Lucha: que vosté diga que lo blanch es negre, que la claror es fosca, que 'l dia es nit y que la lluna es lo sol ho comprench; pero que diga que la provincia de Girona es monárquica... ¿Quant li han donat per que ho digués? Perque m' han dit que pagan be; si Girona es monárquica ó republicana ja li esplicarán; esperis, tinga paciència, no vagi depressa.

—En Sagasta es mort...
—¿Que diu?
—Es mort... moralment.
—¡Oh!

Y be: ¿que vol dir que 'l senyor baró de Corbera hagi sigut proclamat diputat pe 'l districte de Tarrassa?

¿Que significa que 'l célebre senyor Ratés ho hagi sigut pe 'l districte d' Arenys?

¿Que vol dir que á Mataró hagi sigut proclamat lo senyor Fernandez Llorente y no lo ciutadá Anton Orense?

¿Que significa que 'l senyor Reig siga diputat per Manresa y 'l mestre de noys senyor Madorell ho siga per Vilafranca? ¿Y que vol dir que 'l senyor Ferratges y 'l cantor Balaguier ho sigan respectivament per Granollers y Vilanová?

Tot aixó no vol dir sino que 'l escamoteix está en vigor; no significa altra cosa mes que entre 'ls governants y 'ls adictes s' ha perdut tota noció de dignitat, tota idea de vergonya y de decoro.

Aneu á Madrid, senyors elegits; aneu á las Corts. No 'us envejém lo paper, lo trist paper que aneu á fer. Mentres en Pi y Margall, Figueras, Boet, Soler y Pla, Puigjener, Martí y Fábregas podrán dir ab la veu molt alta que deuen sa elecció al sufragi universal, vosaltres sols podreu dir, y si no ho diheu vosaltres us ho dirá la vostra conciencia, que sou diputats en virtut de la corrupció del sufragi y de la immoralitat política; que sou diputats de fet, pero no de dret; que esteu en las Corts perque lo caciquisme us hi ha enviat; que feu de diputats, gracias, no als vots que no heu tingut, sino al favoritisme.

¡Desgraciats! ¡Es ben cert que en aquet mon hi ha gent per tot! Aneu, aneu á Madrid, pero avans feuse forrar la cara, si es que encara no la teniu prou gruixuda: no fos cas que la veu de las minorias; ab sas enérgicas protestas, 'us fes sortir tots los dias los colors á la cara.

Lo senyor Rivero ha sigut derrotat. Lo govern declara que ho sent. Ho crech. Lo govern es tant sentimental, té tant bon cor, que la derrota del senyor Rivero la sent vivament. La sent, pero no pot plorar.

He llegit en un telégrama que 'l govern de Prussia tracta de no oposarse á que continui en lo trono d' Espanya don Amadeo. Pero senyor Bismark; si aixó qui ho te de dir no es vosté, sino la nació espanyola.

—¿En que se somblan las últimas elecciones á una casa de joch?
—En que s' hi aixecan morts.
—En que s' hi fan trampas.
—En que molts hi deixan la vergonya.
—En que molts hi perdan los diners.
—Y en que moltíssims altres hi perdan la paciència.

Ab elecciones com las passadas, lo trono de D. Amadeo está assegurat al menos per un dia mes.

Es questió de quatre mil duros mes que pagará 'l poble.

Si arriba á morir que veji qui 'l resuciti,

perque segons tenim entés en las últimas elecciones en Sagasta ha gastat tot l' especific que l' hi vá donar aquella bruixota anomenada Revolució de Setembre.

En las darreras elecciones se pot dir que han passat los bous per bestias grossas.

Millor, aixís hi haurá corrida de franch. Amaneixi 'l poble las banderillas de foch, que no hi faltará gresca.

En Sagasta, aixís que 's van comansar las elecciones, va caure malalt.

Peró aixís que vá rebre 'ls primers telégramas de provincias, notificantli que tot anava bé, se posá bó.

La salut del poble l' hi causa malaltia, y vice-versa.

—¿Sab lo districte de Figueras? L' hem perdut.

—¿Y are? ¿Que s' ha fet ministerial?

—¿Perque m' ho diu aixó?

—Com diu qu' ha perdut... Aquell districte no 'l pot perdre mes que 'l govern. Si no hi ha mes que republicans...

—Donchs l' ha perdut lo partit republicá.

¿Ho sent? Esgarrifis, admiris, fassi 'l que valga; pero ha sigut proclamat diputat pe: aquell districte un diputat del govern.

—¡Pobre govern! Si totas las victorias electorals obtingudas son com aquesta, ja 'n pot tirar un tros á l' olla.

¡17000 sevillans han protestat per no haberse 'ls repartit las cédulas electorals. ¡17000!!! ¿S' hi han fixat be en lo número?

¡Ay situació! Aviat t' haurem de dir: si te he visto no me acuerdo.

Per Pascua florida diuhen los capellans Resurrexit. ¡Aleluya!

Peró en la Pascua... electoral, haurem de dir nosaltres: Resurrexit. ¡Kirie eleyson!

Los ingenyers y 'ls artillers de Madrid varen votar tots en favor de la oposició.

La marina de Barcelona vá fer lo mateix.

Molts dels soldats seguiren també aquesta conducta.

¡No sembla sino que tots estigan ja tips de calamarsos!

Si jo fos de 'n Sagasta llienciava l' exércit. La vritat.

Daria mitja vida perqué 'ls fils telegráficsh poguessen parlar, sobre lo que han hagut de transmetrer aquets últims dias de elecció.

Seria cosa de llogarhi cadiras.

De segur que si haguessen tingut ánima, com la tenen nostres governants, s' haurian trencat en mil trossos, ans de cometre las indignitats á que se 'ls ha obligat.

Lo contrincant del Sr. Villamil, diputat republicá per Tortosa 's deya Lázaro.

Se deya Lázaro y á pesar de tot lo govern no l' ha pogut resucitar.

Vejin si devia dormir fort. ¡Pobre Lázaro!

Tot just fetas las elecciones ja 's parla de que 'ls fronterisos tenen mes vots que 'ls sagastins, de que la unió lliberal se reorganisa y de que ha arribat la hora de que desapareixin las pantallas.

¡Hi ha una justicia, Sr. Sagasta, hi ha una justicia!

O millor dit, n' hi han dugas, perque nosaltres també revisarem la causa per la part que 'ns toca.

En Rivero no ha pogut sortir diputat per Ecija.

En una carta dirijida á n' en Ruiz Zorrilla l' hi diu:

«Per no haver de retxassar la forsa ab la forsa, cosa que m' seria molt y molt facil. pero que causaria grans trastorns y desgracias per la població, he determinat retirar la méva candidatura.»

¿Y perque si era molt y molt fácil retxassar la forsa ab la forsa, no ferho desde luego?

¿Que 's pensa que no ho haurá de fer després?

Ocupantse de las últimas elecciones, diu la Tertulia:

«Segons datos oficiales, encara que 's deixin á un costat las infamias comesas pels sagastins, la coalició ha obtengut mes de 190 diputats; pero segons datos també fidedignes podém fer constar que s' han donat órdenes perque 's falsifiquin las actas y 's resucitin Llatzers á fi de que no vingan al Congrés mes de 150 diputats oposicionistas.»

«Donats aquets datos, aném á fer la nostra declaració: cada pas criminal vostre ne marcará en nosaltres un altre de lleítima defensa; y si es precís apelar á remeys heróichs pera combátreus tampoch vacilarém. Lo desafío es á mort; donchs bé: recullim lo guant y en senyal de que l' acceptém vos escupim á aqueixa cara, que ja ab res se pot enrojar.»

¿Y sabeu que ha fet en Sagasta?

No res: s' ha tret lo mocador y s' ha aixugat tranquilament l' escupinada.

Hi ha cassos en que tota la bilis se l' hi torna flemma.

Y un d' elle es quan filosofa sobre aquell refrá que comensa: «Qui no té vergonya....»

Lo que ha passat per tots los districtes, no podia deixar de passar en lo de Vilafranca.

Allá com per tot arréu han votat fins las fantasmias.

Guanya 'l candidat carli; guanya 'l republicá 's deya. No 's recordava ningú del pedagogo, ja que no demagogo, Senyor Madorell, candidat del govern.

Peró algú qu' es previsor fá que en varios pobles del districte s' aixequi l' as de bastos, ó la porra. Las oposicions per no moure escándol se retrauhen. Los calamarsos van á votar.

Una d' ellas en aquell districte es Esparraguera. En los tres dias alcanza en Madorell 261 vots. Tothom ho sab. Cada dia se fan públichs los vots emitits.

Mes vé 'l dia del escrutini y las actas d' Esparraguera ne vomitan 809, tots á favor de 'n Madorell, lo pedagogo, lo qual es proclamat diputat per una majoria de uns cent vots sobre 'l candidat carli.

Aqui Espanya qui roba un rellotje, si 'l poble no 'l mata pels carrers, vá á presiri.

En cambi qui roba lo dret de soberania, lo mes sagrat que té un poble, pot contar ab l' impunitat, sempre que ab lo govern se parteixi lo fruit del robo.

Mes vivim ab confiança, que no faltará justicia, y justicia implacabla.

Los nostres correligionaris de Navarces, en vista del aspecte que presentaban las elecciones en aquella localitat, determinaren retreuerers, pero vigilant la votació á fi de que no hi hagués trampas. Los que formaren contramesa foren insultats ab befas de mal género.

La elecció fou desanimada, no votaren pas molts d' electors, pero per aixó varen apareixer 412 vots pe 'l govern.

Homens: posats á trampear, ja hi podian afegir un cero y n' haurian tingut 4120.

Los progressistas calamarsos de Girona son los que mes han treballat per ferse mereixedors del despreci de las personas dignes y honradas.

Sens dupte perque 's vegés la imparcialitat ab que volian procedir, varen comensar per establir un col-legi electoral en la Tertulia Progressista. Y si aquell dia haguessin anat á votar haurian trobat á la porta un home moreno, que ab lo fusell apuntat los hauria dit: ¡alto! Y pobre del que 's cremaba y tractaba de protestar. Un amich nostre va anar á demanar justicia al alcalde y ¿sabeu que li varen contestar?

entre altres insults? ¡Que no hi havia justícia! ¡Angela! Siguem francs i aixís, quan vinga l'cas, sabrem lo que 's toca fer. A cada porch li arriba 'l seu sant Martí.

Hem llegit en la *Iguallat* la següent proclama que alguns periodichs asseguran haber fet á la guarnició de Malaga lo jefe militar senyor Buceta:

«Se diu que, ab motiu de las eleccions, lo poble de Malaga tracta de alborotarse; pero no per aixó, per mes que siga cert, debem desistir del nostre proposit: si aixó suchseeix, no espereu que jo 'us porti als carrers ni á las barricadas: us trauré fora de la ciutat, y un cop fet aixó, *escombraré á Malaga ab la artilleria per pasejar-me despres ab vosaltres pe 'ls escombros y cadavres.*»

«QUE NO HI HAGI CUARTEL PER NINGÚ; NO VULL PRESONERS, que s' escapen; vull que 'm diguen: General, HI HA TANTS MORTS, CAP PRESONER. Jo parteixo de la opinió de que per apaciguar á la mitat del poble hi ha necessitat de matar á l' altra mitat. US ESTICH PARLANT EN NOM DEL REY DE LA NACIÓ.»

Peró ¿com á n' aquest home, si es qu' es un home, no li aplican la pedra escorsonera y en lloch de tenirlo al frente de la guarnició de Malaga, no 'l tenen en observació? Voldriam que 'ls senyors conservadors nos ensenyessin una proclama dels comunistas de París tant violenta, tant salvatge y tant infame com la que acabem de transcriure.

Vaja, senyor Ratés, al fi ha sortit ab la seva. Li ha costat alguns monissos, ha hagut d' autorisar no poch escandols, pero al fi ha lograt l' acta de diputat per Arenys. Ab ella podrà anar á Madrid vestit de vermell y fent lo pavo real pe 'l saló de conferencias.

Veritat es que 'l poble no 'l ha fet diputat, que qui 'l ha elegit han sigut los arcaldes de San Esteve de Palautordera, Llinas, Arenys de Munt y Tordera; veritat es que 'n Pascual y Casas li duya mes de mil vots de Majoria; veritat es que perque vosté fos proclamat va ser precis que Arenys de Mar, lo dia del escrutini, fos ocupat militarment. Pero á vosté, tot aixó ¿que se 'n hi dona? La qüestió es farolejar. Pero esperis, no li arrendo la gana. Vagi á Madrid á fer papers ridiculs, vagi á las Corts á fer riure á la gent: no passaran molts dias sense que 'l *Gil Blas* y la canalla 'l preguin pe 'l seu compte y li donguin mes celebritat que la que 'l almanach *Lo Xanquet* ha donat á las celebritats de carrer de la populosa Barcelona. ¡Llastima que á Madrid no hi hagi la *societat del Born* per poderli fer una bona arribada!

Peró jo voldria que 'ls senyors ministerials me diguessen perque, quan fan eleccions, han de cansar d' aquet modo als electors y han d' anar ab tantas pamplinas. Ja que 'ls vots res volen dir, ja que surt diputat qui 'l govern vol perque en lloch de fer la comedia electoral no 'ls nombra de real órdre? Al menos tindria aquet procediment lo mérit de la franquesa.

En Canonje está tot mústich desde las últimas eleccions.

Ahi deya á un senyor gros:

—«Yo con los naipes en la mano, por nadie me escondo por lo tocante al escamoteo; pero conozco que en escamoteos de votos, el calamar mas carrinclon me afana.

—¿Que es veritat qu' es persegueix lo joch?

—Crech que sí. ¿Perque ho pregunta?

—Perque en lo Diari den Brusi del dimecres he llegit que en una casa se han jugat una casulla brodada de or, un cálzer y unas canadellas.

—Bé: pot ser que no mes se permetin jugar-se aqueixas cosas. Á mi sempre me han semblat joguinas.

Diu que 'ls carlins sublevats cridan ¡viva Espanya y abaix los estrangers!

¿Que hi dirá en aixó Don Carlos? Perque ell es estranger.

A Palma de Mallorca uns facciosos han asaltat la imprenta de *L' Iris del Poble* y han fet mal bé la composició.

—¿Quan ho han fet?

—Despres que los partits coaligats tenian guanyadas las eleccions.

¿Que burros! ¡Si ho hagesen fet avans..... sempre 's llevan tart.

A Zaragoza una senyora se ha tirat dalt baix del balcó. ¡Es que es molt! Tothom usurpa las atribuccions del govern. Vet aquí una bona dona que ha fet lo que hauria de fer en Sagasta.

Podriam omplir la *Campana* d' escándols electorals. Mes ja que aixó es impossible, aquí 'n van alguns.

Lo Districte de Figuera, tant republicà com es, ha donat un diputat del govern. Aixó sembla increible; pero no 'n es tant si 's considera que en Sant Climent Sasebas, poble que conta 832 habitants y no mes que 179 electors, ha donat en lo escrutini 868 vots al candidat del govern.—Capmany, del mateix districte, té 184 electors y n' ha tret 576 també pel govern, y Massenet de Cabrenys, del mateix districte, població republicana per essencia, hadonat 750 vots monárquichs contan sols ab 349 electors.

A Tarrasa, en la població tant solament s' afegiren á las actas 1000 vots mes dels que hi havia en favor del candidat monárquich.

En lo Masnou, havent votat en lo segon col·legi 67 electors, sortiren de las urnas 241 papeletas de l' urna, y al voler protestar alguns dels assistents, ab un poch més los tiran per la finestra.

En Prat de Llobregat votaren 100 electors, y 'n sortiren 600 de las urnas.

Tothom sab que en lo col·legi del carré den Robador d' esta ciutat havent votat 166 electors, eixiren 940 papeletas de l' urna.

De modo que si deixém fer á n' en Sagasta, aviat tindrà l' Espanya doble número d' habitants. ¡Aixó es un gust!

BONA MENJA.

—¿Eh, quina carretera mes caya, senyor Capistrano?

—Déixam una ullera, que no la veig.

—¡Home, encara no es feta; pero ja veurá. Te de anar desde Mataró fins á Granollers, passant per la Roca.

—¡Jo!

—No, home, la carretera.

—¡Ah! la carretera que encara se ha de fer.

—Si señor. Y ¿que m' en diu del pont del Rabal?

—Francament, so un xich curt de vista y no 'l guipo. ¿Cap ahont cau aqueix pont?

—No es fet, home, no es fet encara; pero 's farà. Per aixó ha eixit diputat en Ferratjes.

—¡Ah ja! Aquell que l' altre vegada ja ho va ser.

—¡Anjela!

—Aquell ja 'n va fer un de pont y també una carretera.

—¡Ahont?

—Home, va fer un pont perque tots sos parents p' sessen á cobrar dels empleos que tenen, y va fer una carretera desde lo seu lloch de diputat fins á subsecretari, y despres fins á secretari de la presidencia del consell de ministros Bons vintidosos li val.

—Miri: fa bé. De una manera ó altre se ha de guanyar la vida y, ja ho sap: lo que té la desgracia de no ser bo pera cap ofici ¿quin altre remey té sino buscar un bossí de pa en lo presupuesto?

—Y lo qui no es bo pera cap ofici, ¿vols dir que es bo pera diputat?

—¡Prou! Veji si la estació del Figaró la faria ningú mes.

—¿Qué xerras de la estació?

—Sí, home, sí. Aixís com ha promés lo pont y la carretera, també ha promés fer una estació.

—Oh si ell pot estacionarse en son empleyo, ja ho crech que ho farà encara que no ho prometin.

—Be; en aixó no m' hi fico; pero ja veu si seria poca conveniencia tenir estació en lo Figaró.

—Pot ser ho fora...

—Per aixó ha eixit diputat en Ferratjes.

—Be noy, per ara ell té la diputació; pero de pont, de carretera ni de estació no n' hi ha ni borrall.

—¡Oh! pero ell ha promés ferho.

—¿No os havia promés ja algo l' altra vegada?

—Home... la primera, 'l rey perdona,

—Lo que es ell, la primera vegada que s' ha ficat en política no ha perdonat medi per ferse un sou ab los vostres vots.

—Tot se trobará, no tiuguia por. ¿Veú? Aquí tenim algun petit deute ab la diputació provincial y nos lo perdonarán.

—¿Ah sí?

—Es net, home; per aixó ha eixit diputat en Ferratjes.

—Vaja: are comprench! perque avans de entrar electors en los col·lejis, ja tenian las urnas plenas de papeletas ministerials.

—Es clar, home ¿que 's pensa que som tontos?

—Y vet aquí perque en certs pobles resultan mes electors ministerials que personas.

—Y es net; ¿que 's pensa que 'ns mamém lo dit?

—Y per aixó enjegan ab rebotadas dels col·lejis als republicans que volian véurer si jugaban net.

—¿Y donchs? ¿que 's pensa que dormim?

—Y tot aixó ho haureu fet pera...

—Pera tenir pont, carretera, estació, perdó del deute.... y encara no ho sap tot.

—¿Qué hi ha mes?

—Hi ha que lo diputat nos portará lo tribunal á Granollers.

—Home, ho mereixeriau per las trampas que haveu fet per ell. Jo no os duria tribunal aquí pero me alegraria de que oshi portessen á vosaltres á respondre devant la ley.

—Deixis de ley, home; que la ley no engreixa. Ja veura, ja: recórdissen: pont, carretera, estació, perdó del deute, tribunal... li dich que menjem bó.

—Per ara no menjeu mes que ferratje; si aixó es menjar bo per vosaltres, bon profit y ¡arri!

Per mica que 's descuidi, ab una mica més, á Santa Coloma matan al candidat radical Sr. Vicens.

Avans dit poble era lo séu amich.

Cria corps y 't treuran los ulls.

Perque 'ls nostres lectors pugan formarse una idea de la gran popularitat del nou partit socialista republicà dinamoterápich-funcional, basta dir que 'n Rubau Donadéu s' havia fet tirar vintiquatre mil candidaturas y que habent-se presentat pel districte ahont resideixen mes obrers obtingué 48 vots pelats: una auca justa.

Las 23,949 candidaturas sobrants l' hi podrán servir per las eleccions successivas, si com es de suposar no renuncia al gust de que á cada elecció, siga la que siga, ben plegadet lo tirin á las urnas.

A Sabadell, los republicans, contant ab lo triunfo electoral, donaren un ball per celebrarho. Los monárquichs, contant ab las trampas, ne donaren un altre. Los últims van guanyar.

En lo districte de Roquetes lo dematí 's fá l' escrutini presidit per l' arcalde del poble y surt lo candidat de oposició. En la tarde se 'n fá un altre presidit pel jutje municipal, y surt lo candidat del govern.

En Gabá votaren hasta 'ls morts.—Ademés se repartiren infinitat de papeletas selladas y al anar á votar se 'ls deya que ja ho havian fet, y si replicavan, se 'ls amenssava ab durlos als tribunals.

En Borjas de Urgell al presentarse 'l jutje per verificar l' escrutini, vá ser prés per la policia.

¡Trampas, trampas, tot son trampas!

I. LOPEZ.